

JUAN FRANCISCO TORTOSA ESTEVE

MAASTRICHT BLUES

PER A BANDA

dinsic.com

Maastricht Blues

per a banda

1a edició: juliol 2022

© Juan Francisco Tortosa Esteve

© DINSIC Publicacions Musicals, S.L.

Magatzem: Sepúlveda, 84 - 08015 Barcelona

Seu social: Gran Via de les Corts Catalanes, 529

08011 Barcelona

email: dinsic@dinsic.com

www.dinsic.com

Maquetació: DINSIC GRÀFIC

Imprès a: Service Point

Pau Casals, 161-163

08820 El Prat de Llobregat (Barcelona)

Dipòsit legal: B 13993-2022

ISMN: 979-0-69238-881-4

La reproducció total o parcial d'aquesta obra per qualsevol procediment, compresa la re-prografia i el tractament informàtic, i també la distribució d'exemplars mitjançant lloguer i préstec, resten rigorosament prohibides sense l'autorització escrita de l'editor o entitat autoritzada, i estaran sotmeses a les sancions establertes per la llei.

Distribueix: DINSIC Distribucions Musicals, S.L.

Magatzem: Sepúlveda, 84 - 08015 Barcelona

Seu social: Gran Via de les Corts Catalanes, 529 - 08011 Barcelona

email: dinsic@dinsic.com

www.dinsic.com

Aquesta obra Maastricht Blues, està dedicada a Henrie Adams.

Dividida en dos moviments, I. *Het Witte Stadje Thorn* (La ciutat blanca de Thorn), on va néixer Henrie Adams i II. *Maastricht Blues*, ciutat en la que Henrie Adams va estudiar oboè i direcció al conservatori d'aquesta important ciutat holandesa amb Anton Kersjes, Lukas Vis y Pierre Kuijpers. A més, Maastricht, és la ciutat on el meu estimat professor Jef Penders va estudiar i desenvolupar la seva activitat professional, i a on va morir un 15 d'abril del 2015. Maastricht, té doncs per a mi, una significació especial.

Sense cap dubte, la importància d'Henrie Adams en la música de banda de la Comunitat Valenciana, ha sigut, i és, innegable. No hi ha hagut cap altre director especialitzat en direcció de bandes que hagi desenvolupat una tasca tan increïblement important en la formació de músics. Ni en la inspiració dels compositors valencians, ni en l'aposta tan decidida de nous repertoris com Henrie Adams. El seu treball va marcar un abans i un després en les nostres vides professionals, que ens va afavorir i ens va enriquir enormement a tots els que hem tingut i tenim el privilegi i la sort de conèixer-lo i de compartir la seva amistat. D'aquí l'homenatge sincer a la seva labor al llarg de tants anys a la nostra terra i per la seva amistat.

El primer moviment, *Het Witte Stadje Thorn*, està basat en el sistema de modes mixolidis, que són equilibrats, alegres i festius.

En una certa ocasió, vaig ser convidat pel propi Manolo Sanlúcar a la seva casa de Sanlúcar de Barrameda, durant una setmana de treball intens, compartint estància i estudi les vint-i-quatre hores amb el mestre, que em va ensenyar els secrets del seu sistema de composició flamenca, entre altres basat en el mode mixolidi. Manolo Sanlúcar el fa servir d'una manera molt peculiar, com a intercanvi modal dintre de cançons en tonalitats majors, aconseguint així un equilibri màxim, i traitent-li una mica de brillantor al mode major de tota la vida.

Mai he conegut un músic de la generositat de Manolo Sanlúcar, ni de la seva capacitat filosòfica per a entendre el flamenc i la seva música.

No obstant, en aquest primer moviment, es pot veure aquest sistema però sense gust flamenc, adaptat per mi mateix, en el que és sens dubte un sistema de composició molt interessant i nou en la meua producció.

En el segon moviment usant l'acord de tònica amb sèptima, formem un acord de 7a, una mena de dominant però "de color" que ens endinsarà en el fenomen blues. Així convertim els acords per a donar un sabor de *blues* a les nostres progressions i també una escala diferent per adornar aquests acords de tònica amb 7a.

A més el mode mixolidi el podem fer servir per confeccionar les construccions melòdiques sobre l'acord de cinquè grau de la tonalitat major, fent servir el mode de la tonalitat pertanyent a l'escala mixolídia.

This composition, Maastricht Blues, is dedicated to Henrie Adams.

The composition is divided into two movements. I. *Het Witte Stadje Thorn* (The White Village of Thorn), referring to the town where Henrie Adams was born, and II. *Maastricht Blues*, the city where Adams studied oboe and musical direction at the prestigious Conservatorium Maastricht music school with Anton Kersjes, Lukas Vis and Pierre Kuijpers. Maastricht is also the city where my valued teacher Jef Penders studied and carried out his professional career, and where he passed away on 15 April 2015. For all this, Maastricht holds a special meaning for me.

The importance of Henrie Adams for the world of symphonic band music in the autonomous community of Valencia is undeniable. No other musical director specialized in conducting bands has ever developed such an important role in the preparation of musicians here, through both his inspiration of Valencian composers and his determined commitment to new works. Henrie's work represents a turning point in all our professional lives, helping, encouraging and greatly enriching every one of us who has had the fortune and privilege of knowing him and enjoying a friendship with him. For this reason, this composition is a sincere homage to his many years of work here in our land and to his friendship.

The first movement, *Het Witte Stadje Thorn*, is based on a system of mixolydian modes, which are balanced, lively and festive.

I was once invited by the well-known guitarist and composer Manolo Sanlúcar to his home in Sanlúcar de Barrameda for a week of intense work, living and studying with the great musician twenty-four hours a day. Sanlúcar showed me the secrets behind his methods for composing flamenco music, based on mixolydian modes among other techniques. Manolo Sanlúcar uses this method in a special way as a modal exchange in songs with major tonality to achieve the best possible balance and remove a little of the shine from the commonly-used major mode.

I had never met a musician as generous as Manolo Sanlúcar, nor anyone with his philosophical capacity to understand flamenco and its music so well.

Having said that, in the first movement, this system is used but without a flamenco air, as I have adapted it for our needs in what, I believe, is an interesting and new method of composition within my field of work.

In the second movement, I have used the tonic chord with a seventh, forming a seventh chord, a kind of dominant chord but with 'colour' to move the piece into the style of blues. This converts the chords to give a blues flavour to the progressions and a different scale to embellish these tonic chords with seventh.

The mixolydian mode can also be used to prepare melodic compositions over the fifth chord of major tonality, using the tonality mode given by the mixolydian scale.

Esta obra, de título Maastricht Blues, está dedicada a Henrie Adams.

Dividida en dos movimientos, I. *Het Witte Stadge Thorn* (La ciudad blanca de Thorn), donde nació Henrie Adams y II. *Maastricht Blues*, ciudad en la que Henrie Adams estudió oboe y dirección en el conservatorio de esta importante ciudad holandesa con Antón Kersjes, Lukas Vis y Pierre Kuijpers. Además, Maastricht, es la ciudad donde mi querido profesor Jef Penders estudió y desarrolló su actividad profesional, y donde falleciera un 15 de abril de 2015. Maastricht, tiene pues para mí, una significación especial.

Sin la menor duda, la importancia de Henrie Adams en la música para banda de la Comunitat Valenciana, ha sido y es, innegable. No ha habido ningún otro director especializado en dirección de bandas que haya desarrollado una labor tan increíblemente importante en la formación de músicos, ni en la inspiración de los compositores valencianos, ni en la apuesta tan decidida de nuevos repertorios, como Henrie Adams. Su trabajo marcó un antes y un después en nuestras vidas profesionales, que nos favoreció y enriqueció enormemente a todos los que hemos tenido y tenemos el privilegio y la suerte de conocerle y de compartir su amistad. De ahí mi homenaje sincero a su labor a lo largo de tantos años en nuestra tierra y por su amistad.

El primer movimiento, *Het Witte Stadge Thorn* está basado en el sistema mixolidio, un modo equilibrado, alegre y festivo.

En cierta ocasión, fui invitado por el propio Manolo Sanlúcar a su casa de Sanlúcar de Barrameda, durante una semana de trabajo intenso, compartiendo estancia y estudio las veinticuatro horas con el maestro, que me enseñó los secretos de su sistema de composición flamenca, entre otros, el basado en el mixolidio. Manolo Sanlúcar lo emplea de una forma muy peculiar, como intercambio modal, dentro de canciones en tonalidades mayores, consiguiendo con él, un equilibrio máximo, quitándole algo de brillo a ese cansado modo mayor de toda la vida.

Jamás he conocido a un músico de la generosidad de Manolo Sanlúcar, ni de su capacidad filosófica para entender el flamenco y su música.

No obstante, en este primer movimiento, se puede ver este sistema, pero sin sabor flamenco, adaptado por mí mismo en lo que es, sin duda, un sistema de composición muy interesante y novedoso en mi producción.

En el segundo movimiento, usando el acorde de tónica con séptima, formamos un acorde de 7, una especie de dominante pero “de color” que nos envolverá en el fenómeno blues. Así convertimos los acordes para darle un sabor blusero a nuestras progresiones y también una escala distinta para adornar esos acordes de tónica con 7^a.

Además, el modo mixolidio, podemos emplearlo para confeccionar las construcciones melódicas sobre el acorde de quinto grado de la tonalidad mayor, empleando el modo de la tonalidad pertinente a la escala mixolidia.

Respecteu la feina dels autors i dels editors. Fotocopiar o escanejar les partitures sense permís és il·legal, si no és després d'haver adquirit un exemplar i per a us exclusivament individual i privat.

A Henrie Adams

II. Maastricht Blues

Juan Francisco Tortosa Esteve

Allegro (M.M. ♩ = c. 200)

Score for **II. Maastricht Blues**, composed by A Henrie Adams, arranged by Juan Francisco Tortosa Esteve. The tempo is Allegro (M.M. ♩ = c. 200).

The score is written for a large ensemble, including woodwinds, brass, and percussion. The key signature is one sharp (F#), and the time signature is 3/4.

Instrumentation and Parts:

- Piccolo:** Part 1 (mf, p, mf)
- Flutes:** 1 and 2 (mf, p, mf)
- Oboe:** 1 and 2 (mf, p, mf)
- Clarinet:** 1 in B♭ and 2 (mf, p, mf)
- Clarinet:** 3 in B♭ and 4 (mf, p, mf)
- Bass Clarinet:** (mf, p, mf)
- Alto Sax:** 1 and 2 (mf, p, mf)
- Tenor Sax:** 1 and 2 (mf, p, mf)
- Baritone Sax:** (mf, p, mf)
- Bassoon:** 1 and 2 (mf, p, mf)
- Horn:** 1 in F and 3 (mf, p, mf)
- Horn:** 2 in F and 4 (mf, p, mf)
- Trumpet:** 1 in B♭ (mf, p, mf)
- Trumpet:** 2 in B♭ and 3 (mf, p, mf)
- Trombone:** 1 (mf, p, mf)
- Trombone:** 2 and 3 (mf, p, mf)
- Solo Bass Trombone:** (mf, p, mf)
- Euphonium:** (mf, p, mf)
- Tuba:** (mf, p, mf)
- Timpani:** TACET
- Xylophone:** (p, mf)
- Percussion:** 1, 2, and 3 (caja clara (snare drum) p, mf)

The score features various musical notations, including dynamics (mf, p), articulation (accents, slurs), and performance instructions (TACET, caja clara (snare drum)).

Nota al director: En aquellas páginas que no aparezca algún instrumento, es debido a que no tiene nada que tocar.